

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

Milí čtenáři,

vstupujeme do závěrečné etapy postní doby, jejímž vrcholem je Pašijový týden, kdy více prožíváme Kristovo odsouzení, utrpení, bolest, odloučení a smrt na kříži. Asi si nedokážeme představit, co Ježíš během tohoto týdne prožíval. Možná máme nějakou zkušenost s bolestí a nemocemi nebo úmrtím v rodině. Ale jaké je to doopravdy umírat, to jsme ještě nezakusili.

Dnešní úvodník píšu po hodině náboženství, kde jsme s dětmi mluvili právě o smrti. Víím, jak je nesnadné s dětmi o smrti hovořit, ale patří k životu a i děti s ní mají zkušenost. A víím, že právě tato hodina je jednou z nejdůležitějších a nejkrásnějších. Po mém dnešním výkonu, kdy jsem se snažil dětem ukázat, že smrtí život nekončí, se dostavila okamžitá odměna. Jedno z dětí v reakci na probíranou látku mi u východu z pastoračního centra s velkým úsměvem na rozloučenou řeklo: „*Otče Jakube, ode dneška se smrti už nebojím!*“

Jakou pravdu toto dítě řeklo, si můžeme uvědomit právě v prožívání Svatého týdne. Ano, půjdeme s Ježíšem Jeho cestou smrti, kdy po velkolepé velikonoční večeři Jej všichni apoštolové v Getsemanech opustí, kdy Jej Petr veřejně zapře a nepřizná se ke svému Mistru, kdy Jej zbičují a odsoudí na nejpotupnější smrt tehdejší doby, kdy sám půjde cestou utrpení a bolesti s nástrojem vlastní smrti, kdy do ticha golgotské výšiny zazní Jeho poslední slova a kdy naposledy vydechne... V tomto týdnu se setkáme se smrtí, ale nemusíme se jí bát, protože po temnotě kalvárské noci zazáří světlo nedělního rána! Ježíš zvítězil nad smrtí, navždy zničil její moc. A člověk vykoupený Kristovou krví se už nemusí smrti více obávat. Jak píše sv. Pavel: „*Smrti, kdepak je tvoje vítězství? Ale Bohu díky! On nám popřává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.*“ (1 Kor 15, 55.57)

Přeji vám, drazí čtenáři, ať projdete nejen temnotou noci Svatého týdne k světlu velikonočního rána, ale také ať dokážete s Boží pomocí procházet všechny temnoty vašeho života ke Světlu, jímž je Kristus sám. „*Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem. Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo.*“ (Ž 139, 11-12)

Jsem tak rád, že se smrti už nemusím bát... protože On zvítězil!

o. Jakub

Sv. Matylda

Narodila se v Engernu kolem r. 895. Byla dcerou vestfálského hraběte Dietricha a jeho manželky Reinhildy. Jako dívka byla poslána do kláštera v Herfordu, kde byla abatyší její babička Matylda. V roce 913 byla provdána za Jindřicha, později krále Jindřicha I. Měla s ním pět dětí. Mezi nimi pozdějšího císaře Otu I. a kolínského arcibiskupa Bruna. Když Jindřich I. po 23letém manželství umíral, přede všemi chválil manželku a děkoval jí, že mu dávala moudré rady, krotila jeho hněvivost, odvracela od nespravedlnosti a učila ho milosrdenství. Děkoval i za výchovu dětí a všechny svěřoval Bohu. Po smrti manžela se na trůn dostal její syn

Ota I., ale její druhorozený syn Jindřich proti němu povstal. Nakonec se jí podařilo svými modlitbami je usmířit. Byla však trnem v oku dvořanům, kteří synům žalovali, že rozdává majetek chudým a klášterům. Synové ji proto zbavili jejich statků a ona se stáhla do ústraní. Křivdu překonávala s klidem a tichostí, zlobu přemáhala mlčky a modlitbou. Syn Ota I. nakonec uznal svou chybu a s bratrem Jindřichem ji povolali zpět, omluvili se jí a prosili o odpuštění. Za svého života založila několik klášterů. Největší zájem a péči věnovala klášteru v Quedlinburgu, kde byl pohřben její manžel. Tam také 14. března roku 968 zemřela a byla tam pochována po boku svého manžela. Matylda je znázorňována v královském rouchu, často s modelem kostela a jak rozdává almužny.

Jak bylo veselo převeselo

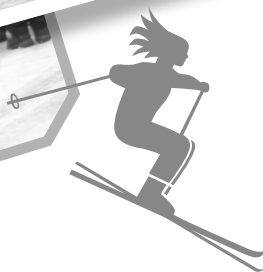

V neděli 7. února to v pastoračním centru Jana Pavla II. děti naší farnosti pořádně rozjely. Co se dělo? Na podiu velel veselý klaun a pod pódiem skotačilo několik princezen, indián, dělník a krokodýl, sněhulák, dýně a Spiderman, plavkyně se šnorchlem, ptáček a robot, víla a králíček s mrkví, veverka a kovboj, hvězdičky a pierot a spousty spousty dalších. Ano,

byl tu opět oblíbený dětský maškarní ples. Těm, co se hopsáním, tančáním, poskakováním, točením, běháním a dováděním pletly nožky, dodaly síly vynikající masopustní koblihy. Na žádném správném plese nesmí chybět tombola, a tak ani zde nepřišly děti zkrátka. Čtení večerní pohádky otcem Víťou vylosoval otec Jakub pro rodinu malého Spidermana, i hlavní cena (dort v podobě kostela sv. Ducha) našla svého šťastného výherce a unavené a spokojené děti se začaly rozcházet do svých domovů. A my si přežeme ještě mnoho takto povedených ročníků. Ája

Postní duchovní obnova farní mládeže

Jak často se modlíme k Duchu svatému? V životě bychom se neměli modlit pouze k Bohu, k Ježíši či k Panně Marii. Pro náš život je nezbytně nutná i modlitba k Duchu svatému. Právě od něj jsme dostali při biřmování úžasné dary. Ovšem ne každý je v životě nalézá. Tyto dary jako je moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost a bázeň Boží dávají člověku velké příležitosti k tomu, aby obohacoval tento svět. Často tyto dary nevyužíváme tak, jak bychom měli. Místo toho, abychom tyto dary zdokonalovali a obohacovali tím druhé,

je schováváme nebo dáváme někam bokem, abychom nemuseli měnit naše pohodlí v životě. Od těchto darů nás odtahují hříchy. Často býváme pyšní. Srovnáváme se s druhými lidmi... "jsem něco víc". Ale je tomu tak? Bůh po nás nevyžaduje pýchu nebo povýšenost, ale pokoru a skromnost. Také se často hněváme. Hněv brání svědectví o Kristově lásce. Jestli se chceme proti tomuto hříchu ubránit, měli bychom začít u sebe. Hněv není špatný, ale musíme ho umět ovládat. Neradi si přiznáváme závist. Ženy dokážou závidět úplně všechno, ať to jsou vlasy, oblečení, postavu... cokoliv. Myslíme si, že je to takový „trapný hřích“, ale ve skutečnosti si ani neuvědomujeme, jak velký hřích to je. Každý člověk je originální, proto se nesmíme srovnávat s druhými lidmi. V tomto světě je největší problém s leností. Líný člověk splývá s davem. Ale pokud chceme naplno využívat dary od Ducha svatého, měli bychom si plnit své povinnosti. Lenost pohřbívá naše hřivny.

A tak si přeji, abychom našli své dary a obohacovali tím druhé. Abychom se dokázali ztišit a naslouchat Božímu hlasu, tak jako my na duchovní obnově ve Frýdlantě nad Ostravicí, která se konala 4.–6. 3. 2016. Na této duchovní obnově jsme mohli poznávat Ducha svatého skrze přednášky od našich kněží. Dále pak jsme se mohli ztišit, naslouchat Božímu hlasu a objevovat své dary při sobotním výstupu na Skalku. A v neděli před odjezdem jsme nalepovali na plamínek z kartonu lístečky s děkovnými prosbami.

Tímto bych chtěla moc poděkovat Hance Fridrichové, která tuto duchovní obnovu připravila. Dále pak bych chtěla poděkovat o. Jakubovi, o. Václavovi a o. Vítězslavovi, kteří si na nás udělali čas a předali nám potřebné informace k tomu, abychom lépe vnímali Ducha svatého.

Simča K.

Modlitby matek

Po dvou letech se náš kostel opět jedno sobotní odpoledne zaplnil samými maminkami – mladými, staršími i nejstaršími. Konalo se diecézní setkání hnutí Modlitby matek. Mši sv. celebroul o. Šebestián, který jako kněz tuto bohubilou aktivitu maminek zaštiťuje.

Z promluvy si pamatují, že si „**máme vlézt Ježíši na klín**“; to mě trochu rozhodilo, asi jako moc velká vrstva přeslazeného marcipánu na dortu. © Ovšem další myšlenky už mě inspirovaly:

- **O radosti z mateřství**, která pramení ne z dokonalosti dětí, ale z toho, **že můžu milovat.**

- Jak mám milovat? Prosit Ducha sv., aby miloval ve mně, neřešit tak sebe, prosit o oheň Boží lásky.

- Někdy je náš **vztah k Bohu jak po hádce s manželem**; už to nějak funguje, ale ještě to není smíření, chybí důvěra a něžnost...

Že jsme na akci pro ženy se projevilo i v kreativité obětního průvodu, kdy maminky přinášely barevné hedvábné šátky jako prosby za papeže, biskupy, kněze, ztracené děti, zemřelé maminky, uprchlíky atd., obětní stůl vypadal pak velice pestře – inu jako naše církve.

Po mši sv. pokračovalo setkání krátkou emotivní promluvou Katky (koordinátorky naší diecéze) a pak Markéty, celostátní koordinátorky. Navázala opět na radost z mateřství, která se projevuje nadějí, vírou v Boží věrnost a vědomím, že Bůh miluje naše děti víc, než jsme schopné my.

Na závěr pak typické modlitby matek, tak, jak vzorově mají probíhat ve skupinkách po celém světě. Cítila jsem, jak rozdílně vnímají odevzdávání dětí do Božích rukou mladé maminky (to jde tak nějak lehce, s nadějí a radostně) a pak tíži velkých starostí a bojů a trápení a vybojované naděje těch starších šedovlasých matek.

Samozřejmě, že k takovému setkání neodmyslitelně patří i hostina (agape). Jedna paní se sice lehce rozčilovala, že je doba postní, ovšem té hojnosti a společenství se nedalo odolat. © (Tu paní jsem pak potkala v pastoračním centru s koláčkem v každé ruce a s pusou od ucha k uchu.)

Bohu díky, že se maminky, mámy a matky modlí!!!

F.B.

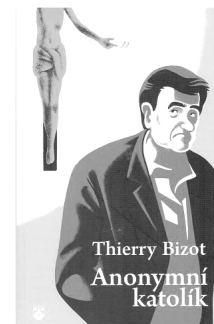

RECENZE

Anonymní katolík, Thierry Bizot

Vydalo Karmelitánské nakladatelství

Kniha Anonymní katolík je autobiografickým poutavým vyprávěním o obrácení pětáctiletého úspěšného producenta. Tento muž, ač mu objektivně nic nechybělo, prožíval pocity marnosti, životní nespokojenosti. Žil životem přežívajícího, kterého už nic nedokáže nadchnout, dalo by se říci muže v krizi středního věku. Po krátkém setkání s Boží láskou, a to jen letmém a nenápadným setkání, se jeho životní pocity a postoje naprosto změnil, a to i přesto, že se v jeho životě prakticky nic nezměnilo. Autor popisuje, jak Bůh otočil jeho pohled na všední a obyčejné věci, které se mu dostávaly. Knížka může být pomocí všem, kteří už zapomněli na vědomí obrovské Boží lásky, a trápili se pocity všednosti v duchovním životě. Pro všechny, co prožili konverzi (nebo jen přerod v dospělou víru) před dávnými lety, může být tato knížka znovupovzbuzením a připomenutím, jak obrovský dar víra je.

Thierry Bizot
Anonymní katolík

Ája Kolková

informace březem/duben

18. 3. dopoledne **NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH**,
Nahlásit v sakristii.

téma Lk 7, 36-50
(F. Böhmová), farní sálek

19. 3. 9.00 – 12.00, 14.00 – 17.00
ZPOVĚDNÍ DEN
kostel Svatého Ducha

14. 4. v 19.00 **NÁBOŽENSTVÍ PRO
DOSPĚLÉ**,

téma Mk 7, 24-30
(F. Böhmová), farní sálek

31. 3. v 19.00 **NÁBOŽENSTVÍ PRO
DOSPĚLÉ**,

KŘÍŽOVÁ CESTA – „Z LÁSKY CHCE ZEMŘÍT... LÁSKOU ŽIL!“

V postní době se často modlíme křížovou cestu. Takovýmto způsobem se chceme více přiblížit Kristově cestě utrpení, kterou pro každého z nás z lásky vykonal. Chceme si tak uvědomit, že i ty naše různé životní křížové cesty, po kterých kráčíme a na nichž neseme přetěžký kříž, nekončí temnotou smrti, ale vítězným světlem Vzkříšeného. Je jistě krásné, když kráčíme od zastavení k zastavení nebo rozjímáme u obrazů jednotlivých výjevů z křížové cesty.

Mládež naší farnosti vás chce pozvat na trošku neobvyklou, přesto věřím jímavou křížovou cestu, kdy místo tradičních výjevů vytvoří živé obrazy jednotlivých zastavení a sami se promění v Šimona, Veroniku, Marii, vojáky, Piláta či plačící ženy, a tím více vtáhnou každého účastníka do děje Ježíšova utrpení a pocitů těch, kteří v tu chvíli byli přítomni na Jeho cestě.

Chcete-li se i vy nechat unášet živým obrazem po Kristově cestě s křížem, jste zváni na pátek 18. března po večerní mši svaté v 18.00 hodin do kostela Svatého Ducha.

Alternativou pro pohyblivější farníky je nabídka děkanátní mládeže, která na Květnou neděli 20. března organizuje modlitbu křížové cesty v přírodě. Zhruba 6 km trasu zahájíme v 15.30 hodin u kostela sv. Floriána v Proskovicích a přes Proskovický les vystoupáme až na Krmelínský kopec ke kříži. I takto se dá vydat na křížovou cestu s Pánem. *Za mládež farnosti a děkanátu o. Jakub*

POŘAD BOHOSLUŽEB VELIKONOCE 2016

	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Bílá sobota	Slavnost zmrtvýchvstání	Velikonoční pondělí
Farní kostel	18.00	7.00 křížová cesta 18.00 velkopáteční obřady	7.00 ranní chvály 19.00 Vigilie zmrtvýchvstání	7.30 9.00	7.30 9.00
Sv. Duch	18.00	8.30 křížová cesta 18.00 velkopáteční obřady	8.30 ranní chvály	4.30 vigilie 8.30, 10.30	8.30 10.30
Kaple				18.00	7.15

aínkarím – měsíčník římskokatolické farnosti Ostrava-Zábřeh, registrovaný na MKČR č. E13947. Vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Zábřeh, U zámku 6, IČO 45210446, tel.: 599 097 086. | Příspěvky zasílejte na: aínkarím@centrum.cz | Internet: www.farnostoz.cz | Vedoucí redaktor: o. V. Řehulka
Redakční rada: o. J. D. Štefík, o. V. Tomiczek, M. Domašík, M. Staňková, F. Böhmová, L. Štulová
Grafická úprava a sazba: A. Kuchařová | Číslo 152 dáno do tisku 10. března 2016